C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr.1r-231/23 Judecătoria Soroca sediul Central
1-23099847-03-1r-28082023 Judecător C.Botnaru

D E C I Z I E
În numele Legii
26 octombrie 2023

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Oleg Moraru, Viorel Pușcaș

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Igor Grosu împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 03.08.2023, prin care:

Botnaru Mihail *****, numărul de identificare *****, născut la *****, originar din ***** și domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, studii medii de specialitate, supus militar, pensionar, căsătorit, fără antecedente penale,

a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(1) CP şi în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Controlul asupra comportării lui Botnaru Mihail în timpul executării pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității a fost pus în seama Biroului de Probațiune Soroca.

S-a explicat lui Botnaru Mihai, că în conformitate cu prevederile art.67 alin.(3),(5) CP, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Munca neremunerată în folosul comunității va fi prestată timp de cel mult 18 luni, timp care se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Măsura preventivă ridicarea provizorie a permisului de conducere nr.*****, eliberat la 26.10.2020, pe numele lui Botnaru Mihail, s-a dispus de a fi menținută până ce sentința va deveni irevocabilă.

S-a dispus ca permisul de conducere cu nr.*****, eliberat la 26.10.2020, pe numele lui Botnaru Mihail, după intrarea sentinței în vigoare, să fie expediat Biroului de Probațiune Soroca, pentru monitorizarea executării pedepsei.

Termenele de judecare a cauzei: în instanța de fond 11.07.2023-03.08.2023, în instanța de recurs 28.08.2023-26.10.2023.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că Botnaru Mihail, la data de 01.07.2023, în jurul orei 21:58, deținând permisul de conducere cu nr.*****, valabil pentru categoriile „B1” și „B” , fiind în stare de ebrietate alcoolică, ignorând cerințele și prevederile art.14 pct.a) din Regulamentul Circulației Rutiere care stipulează că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, a urcat la volanul autoturismului de model „Seat Alhambra” cu numărul de înmatriculare ***** pe care l-a condus pe traseul R-14 spre orașul Soroca.

Fiind stopat de către colaboratorii de poliție, a fost bănuit că a consumat băuturi alcoolice şi se afla sub influența alcoolului la volan, deoarece din cavitatea bucală a ultimului se simțea miros specific de alcool.

Fiind testat alcooscopic cu alcotestul din dotare „Drager”, s-a constatat că Botnaru Mihail, conform extrasului de tichet nr.6810, test nr.2684 avea, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,77 mg/l, ceea ce conform art.134^{12} alin.(3) CP constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile lui Botnaru Mihail au fost calificate în baza art.264^{1} alin.(1) CP cu indicii de calificare: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Judecând prezenta cauză penală în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a concluzionat, că vinovăția lui Botnaru Mihail este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate și cercetate în ședința de

judecată, ultimul recunoscând vinovăția în comiterea faptelor incriminate, acțiunile acestuia fiind calificate conform semnelor infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) CP – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Stabilind ca fiind dovedită comiterea de către Botnaru Mihail a infracțiunii lui incriminate, instanța de judecată i-a stabilit în baza art.264[1] alin.(1) CP pedeapsa de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Controlul asupra comportării lui Botnaru Mihail în timpul executării pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității a fost pus în seama Biroului de Probațiune Soroca. S-a explicat lui Botnaru Mihai, că în conformitate cu prevederile art.67 alin.(3),(5) CP, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni. Munca neremunerată în folosul comunității va fi prestată timp de cel mult 18 luni, timp care se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești. Măsura preventivă ridicarea provizorie a permisului de conducere nr.*****, eliberat la 26.10.2020, pe numele lui Botnaru Mihail, s-a dispus de a fi menținută până ce sentința va deveni irevocabilă. S-a dispus ca permisul de conducere cu nr.*****, eliberat la 26.10.2020, pe numele lui Botnaru Mihail, după intrarea sentinței în vigoare, să fie expediat Biroului de Probațiune Soroca, pentru monitorizarea executării pedepsei.

Sentința Judecătoriei Soroca sediul Central din 03.08.2023 a fost atacată cu recurs, în interesele lui Botnaru Mihail, de către avocatul Igor Grosu, fiind solicitată casarea în parte a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui să-i fie aplicate prevederilor art.79 CP, şi anume în compartimentul neaplicării faţă de acesta a pedepsei complementare sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.

În argumentarea acestor solicitări apărătorul-recurent a invocat, că consideră pedeapsa aplicată inculpatului ca fiind una prea aspră. Reieşind din situaţia social-economică în care se află societatea la moment, lipsa locurilor de muncă şi faptul că inculpatul este pensionar, nu dispune de alte surse de venit, are grijă de persoane vulnerabile și anume, soacra care necesită îngrijire specială, se deplasează cu însoțitor în cărucior şi soția acestuia, care este pensionară, fapt ce necesită conducerea mijloacelor de transport.

A mai indicat, că inculpatul are un venit de doar 1500 lei lunar, se caracterizează pozitiv, nu face abuz de băuturi alcoolice, nepersistând la caz riscul de recidivă.

A indicat, că reieșind din prevederile legale de individualizare a pedepsei, personalitatea inculpatului, circumstanțele faptei, comportamentul acestuia după

comiterea infracțiunii, consideră că în privința inculpatului pot fi aplicate prevederile art.79 CP, nefiind aplicată pedeapsa complimentară obligatorie - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar pedeapsa principală aplicată poate atinge scopul prevăzut de art.61 CP.

Potrivit art.447 alin.(1) CPP, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces*, alin.(2) stipulând, că instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.

Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei penale, luând în considerație prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile art.449 alin.(1), pct.1), lit.a) CPP, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat.*

Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364[1] CPP, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul nu a avut obiecții și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală și cercetat în ședința de judecată, instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Botnaru Mihail în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(1) CP, stabilindu-i în baza acestei norme pedeapsa penală sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit cererii de recurs, partea apărării a căzut de acord cu sentința primei instanțe în ce privește stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, în ce privește încadrarea juridică a acțiunilor lui Botnaru Mihail, sentința fiind criticată doar în latura aplicării pedepsei, fiind apreciată una prea aspră, dezacord fiind invocat cu neaplicarea față de inculpat a prevederilor art.79 CP.

Analizând solicitările părții apărării invocate în recurs în raport cu materialele puse la dispoziția instanței, Colegiul conchide, că cerințele formulate nu sunt întemeiate, or, vin în dezacord cu împrejurările cazului, ce vizează caracterul prejudiciabil al faptei comise de către acesta.

În susținerea acestei concluzii Colegiul va menționa prevederile art.61 CP, care la alin.(1) stipulează, că *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor, la alin.(2) fiind menţionat, că pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea*

condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Totodată art.75 CP la alin.(1) stipulează, că *la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*.

Potrivit sentinței, instanţa de fond constatând ca fiind dovedite faptele penale comise de către inculpat și stabilindu-i pedeapsa penală, a reținut că Botnaru Mihail a fost găsit vinovat în comiterea infracțiunii ușoare, a recunoscut vina, s-a căit și a solicitat examinarea cauzei conform ordinii simplificate, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, careva circumstanțe care i-ar agrava răspunderea inculpatului instanța nu a constatat.

Respectiv, Colegiul penal conchide, că instanța de judecată în baza materialelor anexate la dosar a stabilit toate circumstanțele referitoare la fapta infracțională comisă de inculpat și personalitatea acestuia, pentru a-i stabili o pedeapsă justă și echitabilă. Argumentul recurentului, precum că instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de situația social-economică în care se află societatea la moment, lipsa locurilor de muncă şi faptul că inculpatul este pensionar, nu dispune de alte surse de venit, are grijă de persoane vulnerabile, este unul vădit nefondat. Or, în textul sentinței contestate este indicată expres mențiunea instanței referitor la circumstanțele menționate de recurent, care de altfel au determinat aplicarea față de Botnaru Mihail a pedepsei principale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității într-un cuantum practic la limita minimă prevăzută la sancțiunea art.264^1 alin.(1) CP în raport cu art.364^1 alin.(8) CPP.

Luând în considerație prevederile art.61 și art.75 CP în raport cu criteriile complementare ce vizează persoana lui Botnaru Mihail, Colegiul conchide, că prima instanță i-a stabilit acestuia pedeapsa principală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 150 ore, și just a conchis, că la caz nu sunt prezente temeiuri pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută de sancțiunea art.264^1 alin.(1) CP.

Colegiul penal conchide, că măsurile de pedeapsă stabilite lui Botnaru Mihail sunt adecvate faptei comise de el, pedeapsa astfel cum a fost stabilită de către prima instanță este una echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale.

La caz, instanța de recurs similar ca și acea de fond consideră, că doar prin aplicarea în privința inculpatului Botnaru Mihail a pedepsei sub formă de muncă

neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, vor fi atinse scopurile pedepsei penale, în special cel de prevenire a comiterii noilor infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Colegiul conchide, că pedeapsa aplicată va fi capabilă să convingă inculpatul de a respecta legea penală și a evita în viitor săvârșirea unor fapte similare.

În ce privește dezacordul avocatului-recurentul cu aplicarea față de Botnaru Mihail a pedepsei complementare aplicate sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, aceasta invocând că instanța urma să se conformeze prevederilor art.79 alin.(1) CP și să nu aplice față de inculpat respectiva pedeapsă complementară obligatorie rezultând din cumulul circumstanțelor atenuante, Colegiul îl apreciază unul neîntemeiat, în acest sens menționând următoarele.

Dispozițiile art.79 alin.(1) CP stipulează, că *ţinând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie*, totodată alin.(1^1) stipulează, că *poate fi considerată excepţională atât o circumstanţă atenuantă, cât şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1)*.

Colegiul reține, că sancțiunea sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în cazul din speță, este una obligatorie, care poate fi neaplicată în cazul prezenței circumstanțelor excepționale, acestea pot constitui o circumstanță atenuantă sau un cumul de circumstanțe atenuante legate de situațiile menționate la alin.(1) al art.79 CP. La caz însă, Colegiul penal nu a stabilit circumstanțe de acest gen, care ar servi temei pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută la sancțiunea art.264^1 alin.(1) CP.

De rând cu aceasta, Colegiul reține că dispozițiile art.79 alin.(1) CP nu sunt imperative, posibilitatea neaplicării pedepsei complementare obligatorii urmând a fi apreciată la discreția instanței rezultând din convingerea fermă că atingerea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 alin.(2) CP poate avea loc și fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii, ceea ce nu persistă la caz.

Deci, Colegiul penal consideră, că în condițiile speței scopurile legii și pedepsei penale nu vor putea fi atinse în cazul în care inculpatului Botnaru Mihail îi va fi păstrat dreptul de a conduce mijloace de transport, în atare împrejurări prevederile art.79 alin.(1) CP ce vizează posibilitatea nestabilirii pedepsei complementare, nu pot fi aplicate.

Luând în considerație cele expuse în prezenta decizie, Colegiul constată că motivele recursului nu și-au găsit confirmare, motiv pentru care recursul declarat este susceptibil respingerii, cu menținerea în vigoare a sentinței.

Conducându-se de prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către avocatul Igor Grosu împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 03.08.2023, pronunțată pe cazul penal cu privire la acuzația înaintată lui **Botnaru Mihail** ***** în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(1) CP, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător: